

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, zast. JUDr. J., proti žalovanému **JUDr. P.**, správca konkurznej podstaty úpadcu X. o určenie pravosti pohľadávky, na odvolanie C., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. apríla 2008 č. k. 6 Cbi 50/06-71, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. apríla 2008 č. k. 6 Cbi 50/06-71 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 7.4.2008 č. k. 6 Cbi 50/06-71 nepriznal C. náhradu nákladov vo výške 744,- Sk za poskytnuté informačné služby. Uviedol, že požiadal C., o oznámenie, či žalobca označený v návrhu je vlastníkom cenných papierov – akcií 1. garantovanej, a.s. Na žiadosť súdu C., oznámil súdu požadovanú informáciu a za poskytnutú informáciu vystavil faktúru č. 2007030896 na fakturovanú sumu 744,- Sk, vrátane DPH v zmysle cenníka CD zo dňa 26.1.2007. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že účtovanie služieb v zmysle cenníka poskytovateľa informácie prislúcha len voči jeho klientom, pričom v tom prípade ide o vzťah súkromnoprávny. Naproti tomu je vzťah súdu ako orgánu štátu k C. vzťahom verejnoprávnym. Nejde teda o obchodný vzťah s dohodnutím ceny podľa cenníka vydaného na poskytovanie služieb svojím zákazníkom podľa zmluvy. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že súd nie je zákazníkom – klientom a má právo požadovať skutočnosti podľa § 128 O.s.p. Za poskytnutie požadovanej skutočnosti však prislúcha poskytovateľovi náhrada vecných nákladov, za ktoré treba považovať jeho vecné výdavky. K preukázaniu výšky vecných nákladov zo strany

poskytovateľa informácie nedošlo ani na základe výzvy súdu z 14.3.2007, doručenej súdu 1.2.2008. Z uvedených dôvodov požadovanú náhradu nákladov C. nepriznal.

Proti uzneseniu podal C., odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. V podanom odvolaní uviedol, že súdy majú povinnosť rozhodovať tak, aby bola dodržiavaná zákonnosť rozhodnutí. Jeho žiadosť na úhradu poskytnutej služby vychádza z platného a účinného zákona a predpisov schválených príslušnými inštitúciami v zmysle zákona. Tvrdil, že pri stanovovaní výšky cien v cenníku sa vždy berie do úvahy hľadisko nákladovosti, a preto považuje fakturovanie ceny za legálne a v súlade so zákonom, pričom je potrebné mať na zreteli, že zákon č. 566/2001 Z.z. má rovnakú právnu silu ako Občiansky súdny poriadok. Odvolateľ konštatoval, že pri stanovení fakturovanej sumy vychádzal z ročných nákladov, ktoré sú kalkulované ako priame osobné náklady zamestnancov príslušného organizačného útvaru, ako aj pomernej časti fixných priamych nákladov na výkon služieb C. v pomere, v akom je počet služieb vykonaných zamestnancami uvedeného organizačného útvaru ku všetkým službám, ktoré za rok poskytne C.. Z týchto skutočností potom podľa názoru odvolateľa vyplývajú jednotkové náklady na poskytnutie jednej služby, ktoré predstavujú sumu 202,46 Sk. Odvolateľ teda zastáva názor, že suma 200,- Sk bez DPH za informačnú službu v plnej miere odráža jeho vecné náklady. V podanom odvolaní navrhoval, aby mu odvolací súd priznal náhradu za poskytnuté služby, alebo aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 a ustanovenia § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 128 O.s.p. každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu za náhradu vecných nákladov.

Je nepochybné, že odvolateľ na požiadanie súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 128 O.s.p. oznámil súdu požadované skutočnosti. Za ich

oznámenie si vyúčtoval sumu 744,- Sk, a to ako odplatu za poskytnutú službu v zmysle Cenníka služieb C.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom, že za náklady v zmysle ustanovenia § 128 O.s.p. nemožno považovať cenu za poskytnutú službu tak, ako ju účtuje C.. v zmysle svojho cenníka. Súd prvého stupňa správne rozlíšil súkromno-právny vzťah odvolateľa voči jeho klientom od vzťahu súdu a C., ktorý je vzťahom verejnoprávnym. Tiež správne vyvodil, že za poskytnutie požadovanej skutočnosti v prislúcha odvolateľovi ako poskytovateľovi náhrada vecných nákladov, za ktoré treba považovať jeho vecné výdavky.

Súd prvého stupňa skúmal vecné náklady C., v súvislosti s poskytnutím služby, a to listom zo dňa 11.12.2007 a zo dňa 22.1.2008. C.. však podaním zo dňa 4.2.2008 nepreukázal výšku vynaložených vecných nákladov v zmysle výzvy súdu prvého stupňa. V odvolaní uviedol, že ceny v cenníku sa stanovujú podľa kritéria nákladovosti v súvislosti s poskytnutím informačnej služby, a to pomerom počtu služieb vykonaných zamestnancami uvedeného organizačného útvaru ku všetkým službám, ktoré za rok poskytne C., avšak ročné osobné náklady a pomernú časť fixných nákladov nie je možné považovať v celom rozsahu za vecné náklady. Takéto abstraktné vyčíslenie vecných nákladov nie je možné zohľadniť, pretože v danom prípade je nevyhnutné vychádzať vždy z konkrétnych vecných nákladov, ktoré poskytovateľ musel vynaložiť v súvislosti s poskytnutím tej – ktorej konkrétnej informácie. Navyše je nutné konštatovať, že odvolateľ tiež ničím nepreukázal výšku jeho ročných nákladov uvedených v odvolaní.

Na základe uvedených skutočností preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 28. mája 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu